

ἠένεται, οὐδὲν οὐσία ἐκαστόν. καὶ ὁ λόγος
 μερτρει, οὐδὲν ἀρα ἴσ' ἐναντίον κυρίας ἀ-
 ρχῆ παύτων, ἀλλ' ἕτερά. οἱ δ' ἵππερον ἴσ' ἐν-
 ασπίων ποιοῦσιν ὕλλω, οἱ δ' ἄ τ' ἐν, πᾶ ἴσω τὸ
 εἰσισι, ὡς πῆ το ἴπ τῆ πλῆθος ἕστω φύσιν' οἱ δ'
 τῶ εἰ τὸ πλῆθος· ἤμω ἄν' ἡδ' οἱ ἀριθμοὶ τῆς
 κέρυ ἐκ τῆς τῶ αἰσίου δύαδος τῶ μεγάλου κῆ
 μικροῦ, πᾶ δ' ἐκ τῆ πλῆθος· ἐκ τῆς τῆ ἐνδὸς
 ἵ οὐσίας· μορῶν καὶ ἡδ' ὁ τὸ αἰσίου καὶ ἐν λέ-
 γων τῶ ἤχαια, τὸ δ' αἰσίου ἐκ μεγάλου καὶ
 μικροῦ δύαδας, ὡς ἐν ὄνται τὸ αἰσίου καὶ τὸ μέ-
 γα καὶ τὸ μικρὸν λέγῃ κῆ ὁ διορίζει ὁ π' λόγῳ,
 ἀριθμῶ δ' ἴσ' ἀλλὰ μὴ κῆ τῆς ἀρχῆς ἢ σοι-
 χῆα κελῶσιν, ὡς κελῶ ὡς ἄπο διδῶσιν' οἱ κῆ
 τὸ μέγα κῆ τὸ μικρὸν λέγοντες μ' τῆ ἐνδὸς, πῆ
 ταῦτα σοιχῆα ἴσ' ἀριθμῶ τῶ ἴσ' δύο, ὕλλω,
 τὸ δ' ἐκ τῆ μορφῶν' οἱ δ' τὸ πολὺ καὶ ἄλιζον,
 ὅπ τὸ μέγα κῆ τὸ μικρὸν, μέγῃσι οἰκιά τρεῶ
 ἴ οὐσιν' οἱ δ' τὸ κελῶλου μέγῃσι ὅπ τὸ ὕπερον
 τὸ ὑπερέχον καὶ τὸ ὑπερέχον. διαφέρει
 πύτων οὐδὲν ὡς εἰπεῖν, πῆς ἐνια ἴ συμβα-
 νότων, ἀλλὰ πῆς τῆς λογικῆς μόνον διαφε-
 ρείας ἀς φυλαί πῆσι, δια τὸ καὶ ἀντι λογ-
 κῆς φέρειν τῆς ἄπο διείσεις, πλῶ τῆ ἀντι γῆ
 λόγῳ ὄσ' τὸ ὑπερέχον καὶ τὸ ὑπερέχον ἐκ
 ἀρχῆς, ἀλλὰ μὴ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν, καὶ τὸν
 ἀριθμὸν πῆς τρεῶ δύαδος, ἐκ τῆ σοιχῆων.
 ἀριθμῶλου γῆ ἀριθμῶτα μέγῃσι ὄσ' νῦν ἵ τὸ
 κῆ λέγῃσιν, τὸ δ' ἴσ' λέγῃσιν. οἱ δὲ τὸ ἴπερον
 καὶ τὸ ἄλλο πῆς τὸ ἐν ἀντιθέσιν, οἱ δὲ τὸ
 πλῆθος καὶ τὸ ἐν. εἰ δὲ ὄσ' (ἀσπῆ βούλον?)
 τῆ ὄνται ἐξ ἐναντίων, πᾶ δὲ ἐν ἡ οὐδὲν ἐν-
 πῆσι, ἡ ἀπῶ ἀρα μέλει, τὸ πλῆθος· τὸ δ' αἰ-
 σίου, πᾶ ἴσω· καὶ τὸ ἴπερον, πᾶ ταῦτα, καὶ τὸ
 ἄλλο ταῦτα, μέλει κῆ ὄσ' τὸ ἐν πᾶ πλῆθος
 ἀπ' πᾶν ἐν τῆς ἴχονταί πῆσι δόξῃς· ἢ μὴ ἴσ' δ'
 οὐτῆ ἴχονταί. ἴσ' γῆ τὸ ἐν ὄλιζον πλῆθος ἴ
 γῆ ὄλιζον πῆσι, τὸ δὲ πολὺ πᾶ ὄλιζον αἰπῆσι-
 ταί, τὸ δὲ ἐν, ὅπ μῆ ἴσ' σημάζειν, φαίεσθ. καὶ
 ἐκ πᾶν ὄσ' πῆ ἴπερον ὑποκείμενον ὄσ' ἐκ ἀ-
 μῆσι διείσεις, ἐκ ἵ μεγῆσι δῆκται. ὄσ' πῆσι,
 ἡ τῆ τοιοῦτον· ἐκ δὲ ῥυθμῆσι βῆσι, ἡ συλλα-
 βῆ. ὄμοια δὲ καὶ ἐκ βῆσι, ἡ δῆσι πῆσι ὡς ἐ-
 σμῆσι ὄσ' καὶ κῆ πᾶν τῶν δὲ τῶν αὐτῶν ἴ-
 σῆσι, ἐκ μῆ τῆσι πῆσι πῆσι τῶν δὲ τῆσι πῆ-
 σῆσι, πῆσι τῶν ἀδείματα. τὸ γῆ μῆ ἴσ' τῶν
 κῆ τῶ ἐκ δῆσι, τὸ δὲ πῆσι ἴσ' ἀδείσιν, ὡς ἐκ ὄν-
 τῆσι πῆσι καὶ ἴσ' τῶν ἴσ' κῆ πῆσι κῆ λόγῳ.

A Ceterum quemadmodum apparet, ratioque
 testatur, nihil substantia contrarium est: nul-
 lum ergo contrarium omnium proprie prin-
 cipium est, sed alterum. Quidam vero alterum
 contrariorum materiam faciunt. Quidam, vni
 scilicet aequali inaequale, quasi hoc natura
 multitudinis sit. Quidam, vni multitudi-
 nem. Generantur enim numeri a quibus-
 dam ex dualitate inaequalis, magno ac par-
 uo, a quodam ex multitudine: ambobus
 B tamen ab substantia vnus. Etenim qui in-
 aequale & vnum dicit elementa, inaequale
 verò ex magno & paruo dualitatem, tan-
 quam vnum sint, inaequale & magnum &
 paruum dicit, nec determinat quodd ratio-
 ne, numero verò minimè. At verò princi-
 pia etiam, quae elementa vocant, non be-
 ne assignant. Cum autem quidam magnum
 & paruum pariter cum vno haecc tria nu-
 merorum elementa dicunt, duo quidem
 C materiam, vnum verò formam. Quidam
 verò multum & paucum: quia magnum &
 paruum magnitudini magis secundum
 naturam peculiaria sunt. Alij autem, quod
 magis vniuersale in his, excedens & ex-
 cessum. At nullum istorum aliquid differt
 (vt ita dicam) quo ad quaedam, quae acci-
 dunt, nisi ad logicas tantum difficultates,
 a quibus cauent, propterea quod alij quo-
 que logicas afferunt demonstrationes. Eius-
 dem tamen rationis est excedens & excess-
 sum: at non magnum & paruum, principia
 D esse, ac numerum dualitate priorè ex ele-
 mentis ponere: ambo namq. magis vniuer-
 salia sunt. At illud quidè dicunt, hoc verò
 minimè. Quidam vero alterum, & aliud, ad v-
 num opponunt: alij autem multitudinè & v-
 num. Si igitur entia (vt volunt) ex cōtrariis
 sunt, vni vero. aut nihil cōtrarium, aut si est,
 multitudo est, & inaequale aequali, & alte-
 rum eidem: etiam aliud, eidem. Maximè
 E quidem qui vnum opponunt multitudi-
 ni, aliqua opinione nituntur: nec hi tam-
 en sufficienter. Vnum etenim erit pau-
 cum, quandoquidem multitudo paucitati,
 multum vero paucò opponitur. Vnum
 vero, quod mensuram significet, manife-
 stum est. Ac in cunctis est aliquid aliud
 suppositum, veluti in harmonia, diesis: in
 magnitudine digitus, aut pes, aut aliquid
 simile: & in rhythmis, gradus, aut syllaba
 similiter in grauitate, pondus aliquod de-
 terminatum est, ac eodè modo de omni-
 bus: in qualitatibus, quale quid: in quanti-
 tate, quantum quid. Mēsurā enim indi-
 uisibile, quaedam secundum speciem, quaedam
 secundum sensum, tanquam vnum nō sit ali-
 qua per se substantia. Et hoc rationabiliter: